

A kongresszusi verseny eredményeként

ELNYERTE AZ ÉLÜZEM CÍMET

a Szegedi Közlekedési Vállalat és a Csongrád megyei Villanszerelő Vállalat

A Szegedi Közlekedési Vállalat dolgozói már a múlt év második felében is közel jártak az élüzem cím elnyeréséhez. A termelési eredményekkel akkor sem volt baj, de teljesítményük értékét lerontotta a sok baleset. Ezért hát össze kellett fogniok, hogy csökkenjen a balesetek száma bent a műhelyben, s kint a közlekedési vonalakon egyaránt. Ezt csupán adminisztratív intézkedésekkel elérni nem lehetett. Nevelőmunka kellett hozzá, hogy az emberek gondolkodásában is változást érjenek el, s megfontoltan, körültekintően dolgozzanak. A kongresszus tiszteletére tett felajánlásaikban is arra tettek fogadalmat, hogy a jó termelési sikereket megtartják és sokkal biztonságosabb munkát végeznek.

Igy jutottak el oda, hogy 52,3 százalékkal csökkent a balesetek száma.

Az élüzem szintet hónapról hónapra teljesítették. Csak a tehervontás maradt el az első negyedévben, de ez is pótolta a kiesést, s 101,8 százalékos teljesítést ért el a fél évben. Az egész vállalat első félévi tervét 102,8 százalékkal teljesítette. Hogy ez így sikerült, abban nagy szerepe volt a műhelynek, s a pályafenntartási részlegnek. Ez a két részleg összesen 117,1 százalékos teljesítést ért el. Az ipari város és

a szabadteri játékok időszakában naponta 8-10 ezer utassal szállítottak többet, mint korábban

s egy hónap alatt 100 ezer forinttal több bevételt értek el.

Az első fél esztendő jó gazdasági eredményében jelentős szerepük volt a gépkocsivezetőknek is. 100 kilométerenként gázolajból a tavalyi fogyasztásnak csupán 82,4 százalékát használták fel. Motorolajból pedig csak 67 százalékát.

Fennállásának tizedik évfordulóját ünnepli ma a Csongrád megyei Villanszerelő Vállalat, s ezúttal negyedszer veszik át az élüzem jelvényt. A 105,7 százalékos tervteljesítéssel, a 8,9 százalékos költségmegtakarítással nyerték el a kitüntetést.

Ma

az ország 17 megyei villanszerelő vállalata közül második a Csongrád megyei.

Az első félévi termelési sikereket annak ellenére érték el, hogy munkájukat a csehszlovák fenyőszlop-szállítmány késlekedése átmenetileg akadályozta. Terveikben az idén 17 termelőszövetkezet villamosítása is szerepel. Ezek egy része elmaradt, s csak most fogtak hozzá teljes erővel, miután megérkeztek a fenyőszlopok. Többnyire szeptemberben, októberben fejezik be ezeket a munkákat. Még augusztus 20-a előtt bekapcsolhatják az áramot, a hőmérsékletcsökkenés Május 1 és a Bem Termelőszövetkezetekbe.

A hét folyamán fejezték be Csengele község, ezt

megelőzően Forráskút és Üllés villamosítását. A következő falu számukra Pusztaszter lesz.

Szegeden a Vágóhídon az új kazánház villamosberendezésének szerelésével is komoly munkát végeztek. Hasonlóan Makón a Kötszövő KTSZ üzemszerelésével.

Ezekben a napokban elsődleges feladatuknak a szövetkezetek villamosítását tekintik. Még a hideg idő beállta előtt el akarnak készíteni a külső szerelésekkel. Munkacsoportjaik ma már nemcsak Csongrád megyében dolgoznak, hanem eljárnak Bács-Kiskun megyébe is. Jó munkájukat méltán érdemelték ki a dolgozó paraszokok, a termelőszövetkezeti tagok elismerését. Ma délután boldogan veszik át a megítélt kitüntetést, az élüzem jelvényt.

A Közlekedési Vállalat dolgozói Kossuth Lajos sugáruiti kultúrotthonukban, a Csongrád megyei Villanszerelő Vállalat dolgozói pedig az Építők kultúrotthonában tartják ma délután élüzem-avató ünnepségüket.

Jelentős társadalmi munka Újszegeden

Vízvezetékét kap a Bethlen és a Rádai utca

Egyre népszerűbbé válik a társadalmi munka Szegeden is. Ma már szinte nem is újság, hogy amikor a tanácsok a közösség érdekében történő beruházások megvalósításához a lakosság támogatását kérik, akkor szó nélkül megy az utca vagy a körzet munkabíró lakossága.

Újszeged lakosságának egyik legfőbb pontja már hosszú idő óta a gyenge vízellátás. A régi, úgynevezett társasági kútból korzerűtlen, rossz vezeték folyt a víz — ha folyt —, mert legtöbb esetben niába nyitották ki főzés, vagy mosakodás idején a csapokat. Így volt ez a Bethlen és a Rádai utcában is. Érthető tehát, hogy az itt lakók örömmel fogadták az I. kerületi tanácsnak azt a bejelentését, hogy magasnyomású vízvezeték fektetnek le a házak előtt, vagyis mindkét utcát bekapcsolják Szeged egységes vízhálózatába. A csövek lerakásához szükséges anyagi fedezetet a tanács teremtette elő, csupán azt kérte a szóbanlévő utcák lakóitól, hogy társadalmi munkában járuljanak hozzá a beruházás megvalósításához: assák ki a rájuk eső utcaszakaszon az árkot.

Ma már serény munka folyik mindkét utcában. A tanácstagok is elismerésre

Szükszavú nép vagyunk, pedig az új kenyeret meg nem kenyerünk a bölére eresztett beszéd.

Elitkoljuk, ha emésztünk valami tudatunkat és magunkba fordulunk örömlüket, ünnepi érzéseinket is kifejezni. Urbán Rókusné, az Ecsetgyár munkásnője nem áradozott most a 10 esztendő alkalmára emlékezve sem, hanem azt mondta halkán, egyszerűen: »Az uram is dolgozik, mindegyik megvan«. Kovács Sándor, a Haladás Termelőszövetkezet tagja szintén nem használt szővirágokat, ehelyett hangsúlyosan természetességgel közölte: »A lányom tanítónő, a fiam honvédtiszt«. Szegedi Ferenc, a Falemezgyár fiatal hivatali dolgozója, aki nemrég tért haza kététi látogatás után a Szovjetunióból, mintegy hangosan gondolkodva kijelentette: »Két év múlva Kínába szeretnék menni turistáulra, akkorára meglesz rá a pénz«.

Kell-e ennél szebb, kifejezőbb dicséret a Magyar Népköztársaság jubiláló alkotmányára! Kell-e ékebb bizonyíték alaptörvényünk passzusainak maradéktalan megvalósulására! Ilyenkor számokat, termelési adatokat szokás felsorakoztatni,

pedig az új kenyeret meg nem kenyerünk a bölére eresztett beszéd.

Ha valamelyik burzsoá újságnak annak idején eszébe jut, hogy a Horthy-féle úgynevezett alkotmányról véleményét kérjen a »nemzetfenntartó elem«-ektől, körülbelül ilyen válaszokat kapott volna: »Azt csak a jó ég tudja, mi lesz velünk holnap«. Vagy: »Egy kis inség-akcióról gondoskodjék a kormány!«. Az akkori Magyarországon csak haszonlaton papírcsomó, közönséges fikció volt az alkotmány, mely a kizsákmányolást, a tömegéhséget és a szőllástilalmat törvényesítette.

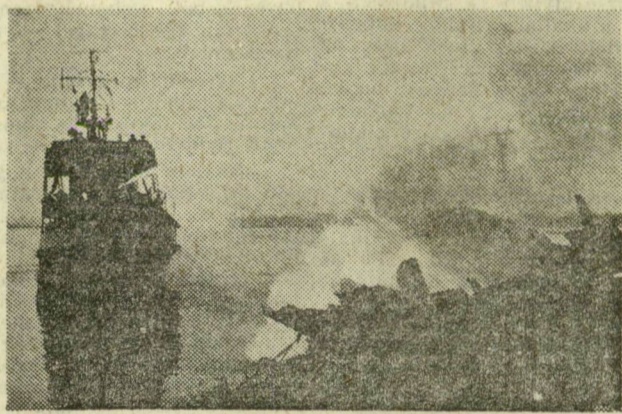
Lehet, hogy kevés állampolgár fogalmazta meg magában pontosan, hogy mi mindent is kapott 10 év leforgása alatt az alkotmánytól, de olyan millió és millió akad, aki szívóbbóljövől eljött kiált rá ezen a napon. Eljött kiált, mert köztudatfáért, hogy az alkotmányt egyet jelent a néphatalommal, a kiharcolt joggal, a szép jövő építésével.

Igen. Ebben az országban minden hatalom a dolgozó népé! Itt nem pöffeszkedhet többé a rang és a vagyon, itt csak a

engedélyt arra, hogy a fővezetékbe bekapcsolhassa otthonába a vizet. A Vízművek vállalta, hogy augusztus 22-23-ra lefekteti a csövet, két esetben ha, a társadalmi munkások elkészülnek az árokással. Érthető tehát a közhang azokat takarít meg ezzel a társadalmi hozzájárulással a tanács, amely összeget fel lehet majd használni más területeken, esetleg ugyan-csak vízvezetéklerakás céljára.

Egyhangú volt a szavazás a társadalmi munka mellett, s teljesen érthető, hogy az a 4-5 ember, aki igyekszik kivonni magát alóla, a nagy többség jogos ellenszenvével találja magát szemben. Akik már assák, lapátolják a földet, teljes joggal mondják: ha bárki nem csinálja meg a ráeső részt, az ne kapjon jelentős, közös akcióból.

Tűzoltás vízágyúval

Nemrégiben éjfél felé óriási tűzszlop emelkedett a Szovjetunió északi partján a tenger fölé. Rőt fénye bevilágította a csöndbe borult tenger melléki várost. Riasztóan üvöltöztek a szirénák: lángvörös gépkocsik száguldottak az utcákon. Ekkor ágyúlövések hallatszottak gyors egymásutánban, néhány percen át. A tűz és a lövöldözés egyidejűleg szűnt meg. Az egyik mólónál kisebb tűzoltóhajó kötött ki: orráról és faráról ágyúk meredeztek. Ezek az ágyúk oltották el a tengerparti tüzet, húszt atmoszféra nyomás alatt »kilőtt« hatalmas vízsugarakkal. Az »ágyúzás« olyan hatású volt, hogy a nagy kiterjedésű tüzet néhány perc alatt eloltotta.

A beépített acélsövek ágyúra emlékeztetnek, de csak vízzel lövöldöznek. Nagy tűzvész is eloltható velük a parton, vagy akár a tengeren is. A vizet nagy teljesítményű motorokkal hajtott szivattyúk nyomják az ágyúba. A vízsugar-szivattyúkkal a léket kapott hajók rekeszeiből is ki tudják szivattyúzni a vizet. Teljesíthetőségük 250 tonna óránként. A hajó megrongált vízijárművek elvonatására is alkalmas.

Minden eddiginél nagyobb méretű őszi gabonavetőmag-cserét szervez a Földművelésügyi Minisztérium

Az idén ősszel minden eddiginél szélesebbkörű nemesített vetőmagcsere-akció szervez a Földművelésügyi Minisztérium. A most megjelent utasítás szerint körülbelül egymillió holdra eleget utántermesztett, nemesített őszi gabona — búza, rozs, árpa — vetőmagot bocsát a termelők rendelkezésére.

A szakemberek szerint az idén mindenképpen ajánlatos, hogy az új termelőszövetkezetek maradék nélkül cseréljék ki őszi felhasználásra szánt vetőmagjukat, de ugyanúgy a jó vetőmaggal rendelkező, régi termelőszövetkezeteknek is javasolják a cserét. Az egyéni gazdák csak ott cseréljenek nemesített vetőmagot, ahol a megyei tanácsok véleménye szerint ez szükségesnek látszik.

A jelentős állami támogatással szervezett nemesített vetőmagcsere az azonos fajta gabonánál 10 százalékos súlytöbbletet kell adniok a termelőknek. Ha azonos fajta csereterményük nincsen, más terményt is adhatnak a szokásban lévő cserekulcs alkalmazásával. Nemesített őszi árpa vetőmag ellenében csak árpat, zabot és kukoricát fogadnak el a terményforgalmi vállalatok, a nemesített búzáért és rozsert azonban a búzán és rozson kívül árpat, zabot, kukoricát, sőt napraforgót is adhatnak a termelők. Az egyéni termelők a helyi terményfelvásárló-telepeken cserélhetnek.

A termelőszövetkezeteknek 50 mázsnál nagyobb tételű rendelés esetében közvetlenül a megyei terményforgalmi vállalatok szállítják a szükséges vetőmagvakat.

intézmények egy-egy vezető tagjukkal képviseltetik magukat.

A szegedi Népművelési Tanács 19 taggal működik. Egyebek között képviselteti magát a tagok soraiban a Hazafias Népfőnt, a KISZ, a Szakszervezetek Megyei Tanácsa, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság, a művelődési otthonok, a képzőművészek és a város több kulturális intézménye, testülete. Az első ülésen megválasztották a Népművelési Tanács elnökéül Sárközi Istvánt, a városi pártbizottság művelődési felelőset, titkárnak pedig Andrassy Lajost, a városi tanács népművelési csoportvezetőjét. Elhatározták, hogy havonta rendszeresen ülést tartanak és legközelebbi ülésükön, szeptemberben a további részletes munkatervet tárgyalják meg. A Népművelési Tanács első fontos feladata lesz Szeged felszabadulása 15. évfordulójának méltó előkészítése.

Munkához kezdett

a szegedi Népművelési Tanács

A tanácsháza művelődési osztályán tartotta meg első ülését a szegedi Népművelési Tanács. Az ülésen a városi párt-vegrhajóbizottság képviselőjében megjelent Simon Béla osztályvezető, a városi tanács végrehajtó bizottsága részéről pedig Tari János elnökhelyettes.

A Népművelési Tanács tagjainak Turi Géza, a városi tanács művelődési osztály-vezetője körvonalazta az új társadalmi szerv munkáját, tevékenységének célját és feladatait. Elmondotta, hogy országsszerte a népművelési tanácsok megalakulását mindenekelőtt a párt művelődéspolitikai irányelveinek és a munkásszótálya vonatkozó parthatározat kulturális részéből adódó feladatoknak minél eredményesebb megvalósítása tette szükségessé. Emellett szervezési okokból is fontos volt létrehozása. Igen sok eredményes munkát végző üzemi-szakszerve-

zeti kulturális csoport, iskolai csoport, a művelődési otthonok köré kiépült öntevékeny művészeti együttes működik itt Szegeden is, amelyek munkáját csak ilyen szerv foghatja eredményesen össze, mint a Népművelési Tanács. E csoportok munkáját, munkatervét, szellemi irányítását feltétlenül össze kell a jövőben hangolni. Sok szervezet is foglalkozik kulturális feladatok megoldásával is, mint például a TIT, a Magyar-Szovjet Baráti Társaság, a Vöröskereszt stb., de eddig nem volt olyan szerv, amely ilyen vonatkozású munkájukat összehangolta volna.

A tanács művelődési osztálya természetesen ezt nem oldhatja meg. A Népművelési Tanácsnak módjában lesz e koordinációs tevékenységet elvégezni, amely annál is inkább könnyen megoldható, mert e tanácsban az említett szervezetek,

munkának és a tudásnak van szervezeti joga. Az országgyűlésbe most nem a játékkaszinókból mennek a racsolók, monoklis »kékvérűk«, hanem a kétkezi és szellemi munkások képviselői ülnek elejétől végig a padosorokban, nem egy közülük, csak az ülészak előtt teszi le kezéből a szerszámot. És kiket választott a lakosság a szegedi tanácsokba is? Kendergyári munkás, újszegedi zöldségtermelő paraszt, termelőszövetkezeti tag, tanár, mérnök, háziaszszony foglalta el az egykori városatyák helyét. Mi jellemzi őket? A szocializmus ügye iránti odaadás, a választóik iránt érzett felelősség és a közügyek lelkiismeretes és hozzáértő intézése. Csak rá kell nézni Szeged városára, rögtön meg lehet állapítani: a tanácsok jól teljesítik az alkotmány által rájuk rótt kötelezettségeket.

Alkotmányunk — példaképehez, a Szovjetunió alkotmányához híven — szentesíti a munkásszótály hatalmát, a termelőszövetkezetek társadalmi tulajdonát, a kommunista párt vezető szerepét és érthető, hogy ezért a »magántulajdon szentségének« hívei pokolra kívánják. Sőt az 1956-os ellenforradalom arról tanúskodik, hogy az ellenség a legelső lehetőség kínálkozásakor felrúgja a néppártalatt kifejező jogalkotást. A vörös csillagok leverését követően, alkotmányunk emblémájának estek neki doronggal és fejével a dühöngő népgyűlölk, hogy utána a kommunistákat és a velük egyet értőket pusztítsák. Mindszenty bíboros hírhedt rádióbeszédében felreérthetetlenül utalt is rá, hogy a »proletárok piros vérit« ismét megcsapatlák volna a darutollas és bilgericsizmás »fajmagyarok«. A szovjet hadsereg azonban, — népünk nagy szerencséjére — idejében szétcsapott köztük.

Sokát tanultunk. A címert, alkotmányunk megújított, nemzeti sajátosságainkat jobban kifejező szimbólumát most olyan erősen és olyan magásra felszegteltük épületeink homlokzatán, hogy ne tessenek kárt benne soha többé senki, s emlékeztessen sokkal jobban arra, hogy a jogok mellett, kötelességeink is vannak. Nem kis büszkeséggel mondhatjuk, hogy a tanulságot levonta a dolgozó tömegek túlnyomó többsége. Napjainkban rengeteg olyan ember is megérti például, hogy csak a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével biztosítható a munkásszótály hatalma, akik korábban kétségbe vonták ezt a kézenfekvő tény. Jelenleg az olyan ember is megérti például a társadalmi tulajdon védelmének szükségességét, aki néhány éve nem vette komolyan az alkotmányt, ezt a fontos utasítást. Ma már sokakban megrögződött, hogy a fegyelmzett jó munka, a takarékos élet, a kommunista párt által kitűzött célok és tervek megvalósítása nélkül lehetetlen előbbre haladni a szocializmussal, mert mindez olyan sine qua non-ja az anyagi és kulturális felemelkedésnek, amiről vitatkozni sem illik többé. Elértük azt is, hogy az ellenséges demagógia jó részt süket fülekre talal ma már a dolgozó tömegek között, és a revizionista elmélet iránt csak néhány ezer munkásáruló és álhazafi táplál illúziókat.

Általában érettebbek lettünk az ellenforradalom leverése óta. Gyünk fogékonyabb a dolgok lényegének megértése iránt és a munkások zömét nem lehet többé olcsó kortesfogásokkal, hangzatos jelszavakkal félrevezetni. Az alkotmány minden sora köztiszteletnek örvend, olyan tisztelnek, amilyen méltán megilleti.